

Aanvulling – Duurzaamheidsvoorkeuren onder MiFID II

De regels met betrekking tot duurzaamheidsvoorkeuren vloeien voort uit het streven van de Europese Unie om uiterlijk in 2050 klimaatneutraliteit te bereiken. Ter ondersteuning van de overgang naar een duurzamere economie heeft de Europese Commissie de Europese Green Deal en het actieplan voor duurzame financiering ingevoerd. Het doel hiervan is om investeringen meer te richten op duurzame economische activiteiten en beleggers aan te moedigen rekening te houden met ESG-factoren (Environmental, Social & Governance).

In dat kader is de bestaande MiFID II-richtlijn aangepast. Hierdoor zijn banken en vermogensbeheerders, waaronder Comfort Vermogensbeheer, verplicht om actief navraag te doen naar de duurzaamheidsvoorkeuren van cliënten.

De regelgeving heeft als doel ervoor te zorgen dat beleggingsportefeuilles beter aansluiten bij de persoonlijke normen, waarden en duurzaamheidsambities van beleggers.

Daarnaast schrijven de regels voor dat uitsluitend zogenoemde duurzame beleggingsinstrumenten gebruikt mogen worden om invulling te geven aan de duurzaamheidsvoorkeuren van cliënten. Daarbij worden drie categorieën onderscheiden:

1. EU-Taxonomie

Hieronder vallen beleggingen in economische activiteiten die door de Europese Unie als ecologisch duurzaam worden aangemerkt. Het betreft onder meer activiteiten die bijdragen aan klimaatdoelstellingen, zoals duurzame mobiliteit, hernieuwbare energie en energiebesparing.

2. SFDR-duurzame beleggingen

SFDR staat voor Sustainable Finance Disclosure Regulation. Deze categorie omvat beleggingen die aantoonbaar bijdragen aan een duurzame doelstelling, zonder tegelijkertijd aanzienlijke schade toe te brengen aan andere milieu- of sociale doelstellingen. Daarnaast dienen ondernemingen binnen deze beleggingen goed ondernemingsbestuur toe te passen.

3. PAI's (Principal Adverse Impacts)

Binnen deze categorie wordt gekeken naar de negatieve effecten die beleggingen kunnen hebben op mens, milieu en samenleving. Hierbij kan worden gedacht aan factoren zoals CO₂-uitstoot, milieuvervuiling of schendingen van mensenrechten. Beleggingen worden beoordeeld op de mate waarin dergelijke negatieve effecten worden beperkt.

Cliënten kunnen aangeven welke vormen van duurzaam beleggen voor hen relevant zijn. Daarnaast kunnen zij minimale percentages vaststellen waaraan duurzame beleggingen binnen de portefeuille moeten voldoen.

Wanneer een belegger geen specifieke duurzaamheidsvoorkeuren opgeeft, wordt de portefeuille als duurzaamheidsneutraal beschouwd. In dat geval kunnen zowel duurzame als niet-duurzame beleggingen onderdeel uitmaken van de portefeuille.

Gevolgen van duurzaamheidsvoorkeuren

Naarmate een belegger strengere duurzaamheidscriteria of hogere minimumpercentages hanteert, wordt het beschikbare universum aan beleggingen beperkter. Dit kan onder andere leiden tot:

- minder spreiding binnen de portefeuille;
- uitsluiting van bepaalde ondernemingen of sectoren;
- een grotere concentratie in specifieke sectoren;
- mogelijk afwijkende rendementen of hogere risico's;
- beperktere mogelijkheden om te investeren.

Om die reden is het van belang dat duurzaamheidsvoorkeuren aansluiten bij zowel de financiële doelstellingen als de risicobereidheid en persoonlijke overtuigingen van de belegger.

Aanpak Comfort Vermogensbeheer

Duurzaam beleggen vormt voor ons geen zelfstandig doel. Binnen het beleggingsbeleid staat het behoud en de eventuele groei van het vermogen van de cliënt centraal. Daarbij hoeven duurzaamheid en het belang van de cliënt elkaar niet uit te sluiten. Ondernemingen die structureel aandacht besteden aan duurzaamheid en verantwoord ondernemen, zijn naar verwachting op langere termijn beter gepositioneerd om duurzame rendementen te realiseren dan ondernemingen die hier minder aandacht aan besteden. Daarom worden duurzaamheidsrisico's meegenomen bij de uitvoering van het beleggingsbeleid.